

[Marius Jensen.]

Det maa være af den allerstørste Interesse ikke alene for danske Landmænd — det er en Selvfølge —, men ogsaa for Staten, ja, for hele vort Samfund, at Smørret og Mælkeproduktionen faar de bedst mulige Vilkaar, saa at Produktionen i dens nuværende Højde ikke alene kan opretholdes, men ogsaa kan faa Muligheder for Udvikling og Fremgang. Mælkeproduktionen er jo en Nøgleproduktion. Den er Nøglen til Osteproduktionen, og en forøget Mælkeproduktion er ogsaa Betingelsen for en forøget Flæskeproduktion. Ligeledes er Mælkeproduktionen ogsaa i nogen Grad Betingelsen for en rentabel Ægproduktion.

Naar vi ser paa Forholdene og Vilkaarene for Smørproduktionen under Krigen, synes jeg, at der her fra dette Sted skal lyde en Tak til de mange Smørproducenter, som øvede en Indsats under Krigen, saa at der dog gennem blev Mulighed for, at det danske Folk under hele Krigen kunde opretholde en større Smør- og Fedtation end i noget andet Land, samtidig med at Besættelsesmagten endda tærede stærkt paa vore Beholdninger. Denne efter Forholdene store Produktion blev opretholdt paa Trods af, at Olieagetilførslerne her til Landet standsede helt, og Produktionen maatte opretholdes med hjemmeavlet Foder, med Benyttelse af Ensilage, Lucerne m. v., hvilket alt sammen gav et større Arbejde, hvortil Fortjenesten ikke altid stod i rimeligt Forhold. Men det blev gennemført paa en for vort Samfund lykkelig Maade, og det danske Mejeribrug kan notere med Stoltthed, at Besætningerne er opretholdt, og at alt staar parat til at gaa i Arbejde, naar Vilkaarene blot maa bringe Muligheder derfor.

Jeg synes ogsaa, at der skal lyde en Tak til Mejeribrugets ledende Mænd for deres Fremsyn, hvorved vi blev sat i Stand til at kunne nødlidende Folk til Hjælp. Jeg tænker her paa den Oplagring af Smør, i Kølehuse og Lagre, som fandt Sted bag Ryggen af den tyske Værnemagt, og som satte Danmark i Stand til at hjælpe paa et Omraade, hvor ingen andre kunde gøre det, da Nøden i de forskellige Lande rigtig kom til Syne for os alle. Ogsaa Landets Befolkning vilde igennem disse Oplagringer have været hjulpet for lang Tid, hvis en Katastrofe for vort Mejeribrug og for vort Land

skulde være indtraadt. Den udeblev lykkeligvis, og derfor var vi igennem vore Lagre i Stand til at hjælpe andre.

Der lever i mange Kredse en falsk Forestilling om, at Landbruget under Krigen har haft en særlig stor Fortjeneste paa det øvrige Samfunds Bekostning. Denne Betragtning er efter min Mening ganske urigtig. Sandheden om dette Forhold er; at Landbruget under hele Krigen producerede til de Priser, som blev til ved Regeringens Medvirken, Priser, som alt taget i Betragtning, de stigende Skatter, de stigende Lønninger og meget mere, ikke nær laa paa Højde med Priserne under forrige Krig, men nu under denne Krig har givet en saare beskedne Fortjeneste for den, der handlede paa legal Maade. Dette viser i særlig Grad de mindre Landbrugs Regnskaber. Landbrugets Indsats under Krigen gav jo ogsaa Mulighed for et Varebytte, der kom hele vort Folk til gode og har gjort sit til, at vi kom over det alt sammen uden alt for store Savn. Den Forstaaelsens og Samarbejdets Aand, som greb os alle i Krigens Tid, synes jeg ogsaa skal komme Landbruget til gode, og det bliver ikke Tilfældet, hvis man stiller Landbruget i et daarligt Lys. Derfor vil jeg hævde, at Landbruget under Krigen paa dette som paa andre Omraader har gjort sin Pligt.

Den Smørlov, vi her behandler, giver Mulighed for at opretholde den nuværende Hjemmemarkedspris. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bording var inde paa, at mange Forbrugere vil kunne forvente, at Hjemmemarkedsprisen skulde falde, maa ske med hele 45 Øre. Det lader sig naturligvis ikke gøre, men jeg synes heller ikke, at Forbrugerne har Grund til at beklage sig derover. Jeg synes, man med Rette kan sige, at vi har leveret Smør til Forbrugerne til billig Pris i disse vanskelige Aar.

Paa Mejeribrugets Møde i Hillerød forleden Dag sagde Formanden om Landbrugspriserne og Udsigterne derfor i den kommende Tid, at der hører ikke megen landøkonomisk Forstaaelse til for at indse, at med det nuværende Udgiftsniveau kan der ikke produceres Smør og andre Landbrugsprodukter, og derfor maa Omkostningsforholdene ændres. Den højtærede Landbrugsminister har peget paa Muligheden af lavere Priser paa indførte Foderstoffer og